

МАРІЯ ГУМЕНЮК

МАНДРІВКА

ПАВУЧКА

МАНДРІВКА ПАВУЧКА

Казка

У хатинці на калині,
між зелених гілочок,
на пухнастій павутині
примостився павучок.

А щоранку до калини
джмелик Жужа прилітав,
пив нектару дві краплини,
потім лісом мандрував.

Він сказав, що біля річки
з очерету виріс гай,
в ньому — мушки-чарівнички...
— Їсти хочеш? Вибирай.

І задумав у мандрівку
йти до річки павучок,
збудувати там домівку
зі сріблястих ниточок.

Вмить зібрав він павутину,
міцно в лапки взяв мішок,
джмелику заліз на спину,
щоб летіти в той гайок.

Від калини джмелик Жужа
павучка ніс навпростець,
утомився, бідний, дуже...
Раптом знявся вітерець.

Зачепилась павутинка,
потягнулася з клубка...
Врятувала соломинка
із сухого колоска.

Павучок, як міг, підвівся,
розглядає все навкруг...
Десь товариш заблуdivся
і чомусь не чути мух.

Поки виткав павутину —
темна хмара надійшла.
Випив лиш роси краплину —
хмара дощик пролила.

Але вранці рідний голос
на травинці забринів,
захитався швидко колос —
джмелик Жужа прилетів.

Та не хоче павутинку
вже збирати павучок, —
посміхаються росинки
зі сріблястих ниточок!

— Я не буду мандрувати, —
стиха мовив до джмеля, —
як немає крил літати,
до ріки не піду я.

Хай міцніє павутина,
мушки в неї прилетять,
тут буде моя хатина,
де отави гомонять!

ПЕРШИЙ СНІГ

Як заглянув на світанку
у вікно котусь Тимко,
то побачив крізь фіранку
білизну, мов молоко.

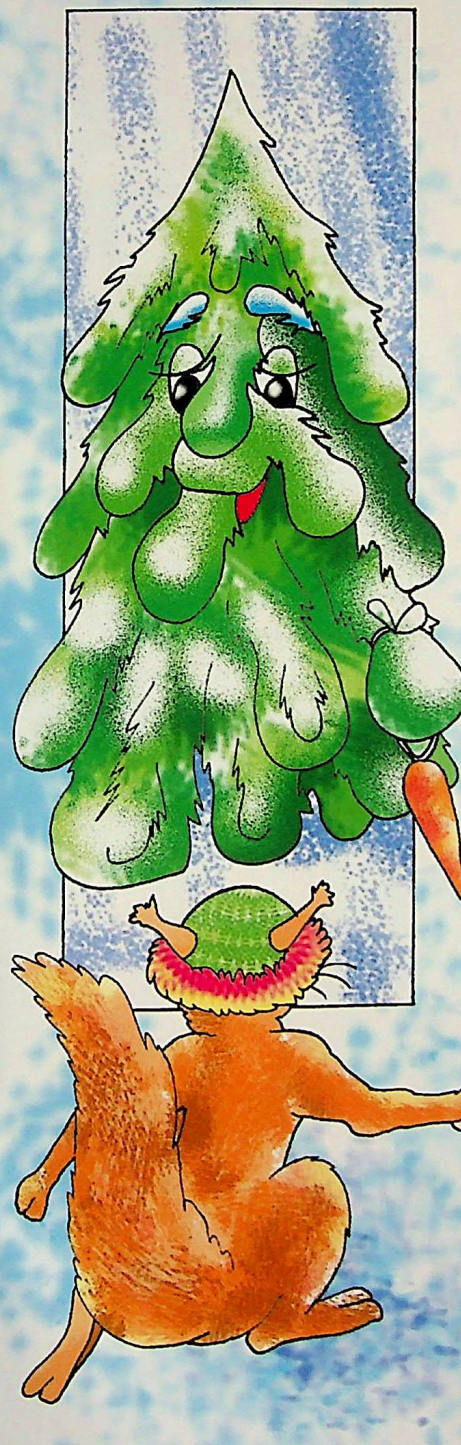

З переляку кличе маму:
"Чом біліє все навкруг?
Хто сюди вночі приходив
і розсипав білий пух?"

Сміючись, говорить мама
заспокійливі слова:
"Зимонька прийшла неждано,
шубка в неї снігова".

Буде холод із морозом
склити ріки і ставки.
Дітки вдягнуться тепленько,
візьмуть лижі і санки.

І назустріч сніговиці
з гірки мчатимуть вони
в теплих шубках, рукавицях
до заснулої весни.

НОВИЙ РІК У ЗВІРЯТ

Сміється сонечко яскраве,
хрумтить, як бублик, морозець.
А до ялинки на галяву
спішать звірята навпростець.

Он білочки несуть горішки,
морквинку зайчик почепив,
а ці калинові остріжки —
дарунок зграйки снігурів.

Віночок жолудів на гілці
пташки вчепили чепурні.
Соснові шишки на верхівці
зв'язали вправні шишкарі.

Навколо пишної ялинки
пішли звірята у танок.
Іскрились радісно сніжинки,
бо Новий Рік прийшов в лісок.

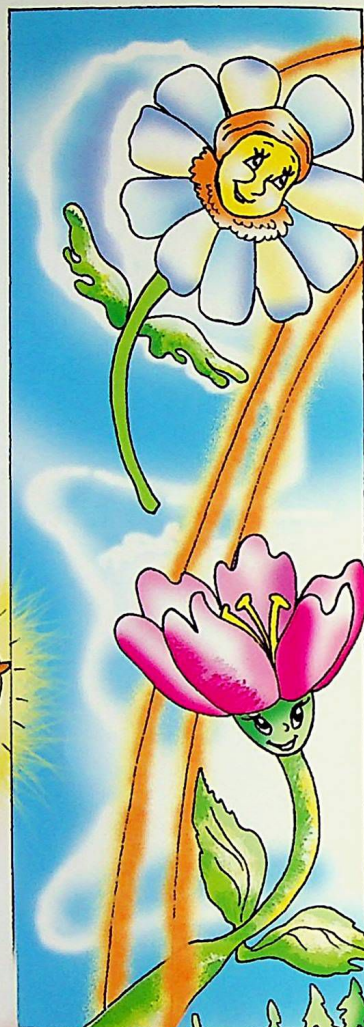

ЛІТНІЙ РАНОК

Проміння сонця небо розбудило,
над річкою молочний ліг туман,
до сонця квіти пелюстки відкрили,
ранковою росою вмився лан.
Збудився ранній жайвір і чарує
веселим співом бравих косарів,
а сонний пастушок униз прямує —
жене на луки пастися корів.
В ріці скупалось сонячне проміння —
заграла диво-барвами краса,
розсіявся туман, на павутинні
ще діамантами блищить роса.

ВЕСНА

На сонячному промінці,
на крилах журавлиних
весна прибігла назирці
стежками України.
Потріскує тривожно лід,
спливає по ставочку.
Поволі оживає ліс —
скидає снігів сорочку.
Холодним подихом зима
весняний день лякає,
та первоцвітом вже весна
галає вкриває.

ПОВЕРТАЮТЬСЯ ПТАШКИ

Згори сміється сонячне проміння,
а під ногами дзюркотять струмки.
І мелодійне з неба клекотіння
говорить: повертаються пташки.
Ще вранці владарює прохолода,
поки високо сонце не зійде,
проміння тепле геть її відгонить,
весна дорогу скрізь собі кладе.
Дивись: чарують котиками верби,
а там — квітує вільха молода,
і хлюпають по річці срібні весла.
Іде весна — легка її хода.

КОЛИСКОВА

Примружилися квіточки
на клумбі біля хати.
Уже втомились пелюстки
на сонце заглядати.
Схилились ніжні нагідки,
запахла матіола,
сміються з неба зірочки,
дрімає все довкола.
Засни, дитиночко моя,
дивися сни казкові,
нехай їх принесе зоря
в торбинці волошковій.

КАЧКА І КАЧЕНЯТА

Лічилка

На ставок купатись зранку
каченята вийшли з ґанку
і почала качка-мати
своїх діток рахувати:
раз — синочок Чорна лапка,
два — на крильці в доні крапка,
три — на дзьобі горошинка,

а чотири — чорна спинка,
п'ять — на лапці соломинка,
шість — найменшенька дитинка,
сім — гукає-крякче мати:
— Не барися, вийди з хати.
Бо не можна довго спати,
треба личенько вмивати!

ДИВИНА

Ой скажіть, сусідоньки,
ото дивина:
восени серед городу
цвіте бузина.

Кругом листя облітає,
чорніють грядки.
На кущах побіля ягід
біліють квітки.

Видно, осінь запросила
весну на гостину,
а та в руки взяла квіти,
як пішла в хатину.

Тепер шати розглядає,
яблука куштує
і чарівній господині
білий цвіт дарує.

КІНЕЦЬ ЛІТА

Жовтобоке літечко перебігло лан,
загубило в снопиках золотий жупан.
Поколало ніженьки вранці на стерні,
яблучком всміхнулося весело мені.
Із садочка нашого покотилося в ліс,
заховалося в кущах, де вечеряв лис.
Розгубило літечко теплі промінці,
— лисеня підняло їх вранці на ріці.

ОСІНЬ

Відлетіло з журавлями тепле літо,
знову йде до школи дівтора.
Засівають на ланах добірне жито,
школа сіє зерна розуму й добра.
Знову голос ніжного дзвіночка
кличе учнів на уроки враз.
Серед них десь є і мій синочок,
він пішов до школи перший раз.

ПІЗНЯ ОСІНЬ

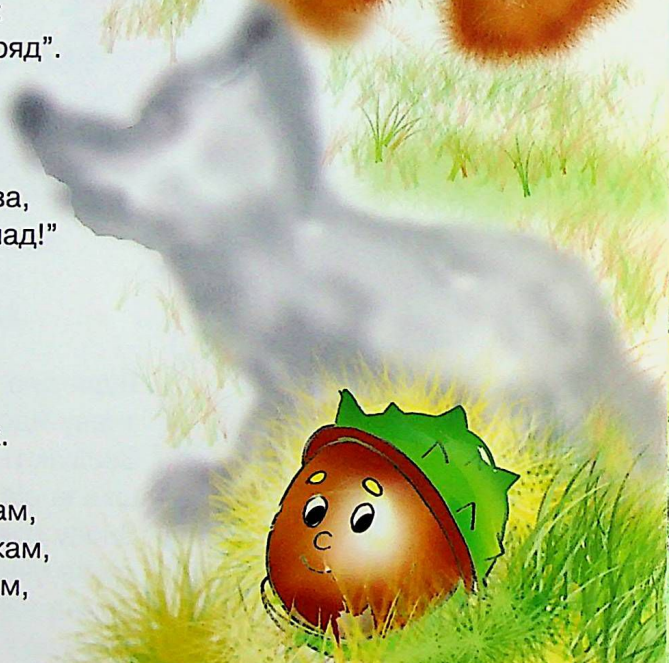
Пізня осінь сірим лісом до звіряток в гості йшла.
У мішку великім жовтім подарунки всім несла.

Як побачила галяву,
поскликкала вмить звірят,
посміхнулась їм лукаво:
“Нумо всі шикуйтесь в ряд”.

Роздивилася навколо
та й гукнула ведмежат:
“Я втомилась, нездорова,
ви ж тут всьому дайте лад!”

Розв'язали ведмежата
із гостинцями мішок,
роздали усе звірятам,
щоб їх не злякав сніжок.

Білі шубки — зайченяткам,
теплі — лискам, борсучкам,
сірі светри — вовченяткам,
а грибочки — їжачкам.

ЗАГАДКИ

***

Хто це скаче по бруківці,
зняв колючу кожушину,
ще недавно жив на гілці,
шоколадну має спину?

***

Сніг співає у струмочку,
крокус квітне на горбочку,
листя дерево вкриває.
По землі (...) ступає.

***

На лугах отави косять,
бджоли мед у вулик носять,
на полях збирають жито,
бо господар всюди — (...).

***

Збирає фрукти у садках,
приносить золото в листках,
пташок у вирій виряджає.
Хто цю красуню відгадає?

***

Біла шубка на полях,
лід іскриться на ставках,
віхола танок гуляє,
в кожну шпарку заглядає.

Літературно-художнє видання

ГУМЕНЮК Марія
МАНДРІВКА ПАВУЧКА

Вірші для дітей

Головний редактор **Б. Будний**
Редактор **Г. Осадко**
Художник **О. Золотник**

Підписано до друку 28. 10. 2006. Формат 70x100/16. Папір офсетний.
Гарнітура FreeSet. Умовн. друк. арк. 1,29. Умовн. фарбо-відб. 5,16.

Видавництво "Навчальна книга – Богдан"
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21. 03. 2001 р.

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-06-07, 52-19-66, 52-05-48
publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com

ББК 84.5Укр

Гуменюк М.

П56 Мандрівка павучка: Вірші для дітей. – Тернопіль:
Навчальна книга – Богдан, 2007. – 16 с.
ISBN 966-692-783-7

© Гуменюк М., 2007

© Навчальна книга – Богдан, макет, 2007

Віддруковано ТОВ «Поліграфіст» м. Тернопіль, вул. Довга, 21. Зам. 325.

КНИГА ПОШТОЮ
"НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН"
А/С 529
м. Тернопіль, 46008
т (0352) 287489
mail@bohdan-books.com

Додаткова інформація:

т/ф (0352)-251809, 434262
430046, 520607

E-mail: publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com

ISBN 966-692-783-7

9 789666 927838

